

L'INTRANSIGENT

Val 10 cènts.

PERIODIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS

BARCELONA

(ADHERIT A LA UNIO CATALANISTA)

20 de Febrer 1919

NO DEFALLIM

En aquets moments de glòria tan victoriosos, pels que han lluitat en la guerra que acaba de finir en aquestes hores on sembla transformar-se el bell mon pel moviment de totes les races socials: Are on resplandeix arreu el símbol de llibertat i de justícia, are que tots aquells pobles que semblava eren morts i avui se 'ls ha atançat el jorn del assoliment de la seva nacionalitat.

Ço ens demostra que l'hora de la lliberació de Catalunya s'atança. L'actitut dels demés pobles d'Iberia és un plet gegantesc. Avui aquets s'adonen que son esclaus del caciquisme i es lliberen d'ell.

Catalunya també té homes cacies; pro l' jorn s'atança per a sa expulsió. Tinguem confiança en nosaltres mateixos, seguim la nostra lluita empresa; si als homes que prometen-nos ens han conduit al engany quisquna volta, de totes maneres no defallim, tinguem fé i unió per una vegada més, tal volta avui sigui un fet.

CATALANS

Les tendències oportunistes i poc precises d'un gran sector de l'apinió catalana, el reconeixement, avui acceptat per tot-hom, del dret dels pobles a disposar de si mateixos, i la renovació social que s'apropa, com una de les conseqüències de la guerra mundial, han aplegat al meu entorn a un, bon número de ciutadans, que, desitjosos de veure a la colectivitat catalana, enlairar la bandera del avenç i de la Hu-

manitat, estan frisosos de posar son esforç per a obtenir que'l nom de la nostra nació sigui comptat entre els dels pobles que lluiten pel perfeccionament de la Societat.

La Naturalesa, al fer-nos, un poble amb característiques nacionals, ens obliga a con vertir-nos en factors del progrés humà, i no podèm permetre que nostra representació sigui ostentada pels qui sobreposen interessos de classe als grans ideals de la Humanitat. Sobre la base, donçs, de nostre

esser nacional, anèm a sentar-hi els grans principis que la ciencia ha promulgat i que les revolucions han afirmat.

Qui's senti fort d'esperit i coratjos, que ajunti ses forces a nostres forces, i entre tots arribarén a la constitució d'una Catalunya que sigui, com en altres èpoques fou, l'exemple dels pobles lliures i l'admiració dels pobles forts.

FRANCESCO MACIÀ LLUCA.

Are més que mai

Pot ésser haurà estranyat als valents i bons catalans que llegeixen L'INTRANSIGENT, lo meu llarc silenci, més no creguin per ço que jo estava allunyat del desenroll del moviment més o menys nacionalista del poble català, no, jo mentres guaitava, veia que l'intervindre la meva ploma no era propici i mentre, m'omplia de virior patriòtica, em disposà, igual que altres fills del Regne de Valencia, a acudir, al primer crit de guerra que sorgira de la Catalunya estricta, per anar-hi a vessar la meva sang o a fruit del triomf. Un dia, com jo vos vaig contar, uns bons fills de Valencia varen anar-hi a Barcelona per defensar aquell darrer baluart de nostra independència. Avui tornariem nosaltres a anar-hi no per veure perdrela, sino per reconquerir-la.

Hi han esdeveniments que sembla que fatalment tinguen que succeir. I així com un dia la fatalitat ens afonsava en l'esclavat-ge, avui la mateixa fatalitat, sortosament per a nosaltres, ens ofrena la fruita de nostra independència en el mateix arbre d'aon l'han collida Polònia, Bohèmia, Servia i Finlàndia. Falta sols que nosaltres anem a collir-la.

I ara companys voldreu que vos digui qualque cosa del moviment pan-catalanista a Valencia.

En aquestes hores no pot pas fer-se una intensa tasca pan-catalanista. El conqueriment d'una feble, autonomia que farà que desitjem més la total independència, te ocupades a totes les gents de la gran Nació Catalana. Poseu, si us plau, un paréntesi en nostra tasca. Omplim-se de fermesa per a les hores futures, més tantost com aquesta autonomia, més o menys amplia, ens sigui concedida o be arrancada, allavors ja savriam pendrens nostra tasca. Ja farem que cada indret de la gran familia catalana giri els ulls cap els altres germans. Allavorens ja anirem tots a un indret a donar-se l'abraçada de germanor. Ja anirem a dir: Som els Estats de la Federació Catalana. Som les gents que parlem igual i volem que cadenes florides ens uneixin.

Avui es l'hora dels que transigeixen amb el govern central. Demà serà l'hora dels que deslligarem a nostre poble de les urpes de dit govern.

I mentre tant fills de nostra Nació, prepareu-vos, qui sap lo que s'apropa!

VICENS TOMAS I MARTI.

Valencia de la Nació Catalana.